



Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXVII. Refutatio vide infr. cap. 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

vel post practicum fuit, statuto non praefertur, cum ea non fuit more utentium approbata, nec potest dici interruptum, quod semper viguit, Archidia. in cap. in istis §. *Leges. dist. 4.* Bald. in *Auth. omnes peregrini. col. fin. vers. pone casum. C. commun. de success.* Natt. 3. cons. 628. num. 12. nisi ubi reformatio sit circa substantialia primae dispositionis, & verba sint apta inducere novam dispositionem; tunc enim attendi debet nova dispositio & prima tolli, Bart. Angel. Paul. de Castr. in l. 7. §. adeo. ff. de pact. Baldus in l. conventa ff. de contr. empt. Natt. 3. consil. 527. num. 1.

III.

Reformationes non violentem sed pedetentim suscipiendae. Perez. C. de Spectac. & scen. n. 9. 10.

CAP. XXVII.

Refutatio vide infr.

cap. 49.

Axioma I.

Refutando qui dividit, non videtur refutare jus futurum, sed id quod in praesenti liquidum. est. Alvarot. in tit. Imp. Lotharius. n. 3. Brün. cons. 79. num. 2. Generaliter enim contra naturam refutationis est, quod ad futura extendatur, l. si ita 45. §. si sub conditione 1. de legat. 2. Bald. d. tit. Imp. Lotharius. n. 4. Gylman. 4. i. n. 55. p. 62.

II.

Qui argumenta solidis juri fundamentis nisi non refutat, confiteri ea censetur, l. de etate 11. §. qui tacuit 4. de interrog. actio. Jason. in l. patre. num. 21. & 27. de his qui sunt sui vel alien. jur. Marant. in speculo aur. c. de contumacia n. 30. Welenb. 1. consil. 4. num. 13.

Confirmari autem sententia vera juxta Simplicium 8. Physic. tribus modis potest: (1.) cum rationibus probatur, (2.) cum sententia contraria refutatur, (3.) cum argumenta contraria resolvuntur. Pacius 8. *εναρτιοφ.* 54. Unde sententia per rationes juris confirmata, nihil superesse, quam ut contraria profligetur, quibus fufis fugatisque splendidior res fiat, dixit Cravett. 4. cons. 720. n. 8. Sequendo doctrinam Isidori, prius nostra firmabimus, deinde objecta confutabimus, teste gloss. verb. *multum in c. Abbate sane. vers. nec pro eo de re judic. in 6.* Matth. Coler. consil. 40. num. 60. argumentis enim adversariis dissolutis firmiter & perspicuum magis negotium universum fit. Cravett. 6. consil. 985. num. 41. vers. *jure igitur.* imò firmiter constituent fundamenta, quorum destruuntur contraria, David Mevius ad *jus Lubecens. part. 2. lib. 2. artic. 12. num. 207.* si quidem οἱ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχοί, τῶν ἐναντιομένων αὐτοῖς λόγων ἀποδείξεις εἰσὶν. Contrariorum redargutione, contraria rationes firmiter demonstrantur, Aristot. lib. 1. *Ethic. Eudem. c. 3. & lib. 7. Ethic. Nicom. c. 2. & lib. 2. Metaph. c. 1. t. 1. vide infr. cap. Responsio.* Quapropter satis causam intentionemque suam confirmasse reus dicitur, si actotis intentioni probatione ita respondeat, ne ab eo vincatur, argum.

§. *retinenda 4. vers. commoda Inst. de interd.* l. qui accusare 4. C. de edend. & l. 112. de R. I. Cujac. ad l. 2. C. de bon. matern. cum dubitationis solutio nihil aliud sit quam veritatis inventio, uti ex Arist. notat Polit. de offic. Advoc. c. 11. n. 10. & plerumque tota vis victoriae consistat in respondendo contrariis. Decian. in *Apolog. c. 19. numer. 27.* sicut & in libris juris nihil frequentius, quam ut sola refutatio rationum dubitandi probatione decidendi adducatur. vid. *infra Responsio 16. 49. ax. 4.*

CAP. XXVIII.

Regalia.

Axioma I.

Regalia non nisi summo Principi competunt, l. 1. C. de superindict. ubi Bart. num. 2. Feudistae in cap. unic. de Feud. March. Sunt enim regalia aut ea quae iis annexa, jura Imperatoris propria. F. 14. in princ. Constitut. Friderici Imp. de Pac. Constant. §. volumus ut regalia. Recess. Imp. Ratisbon. de Anno 1576. §. dadurch dann. ac supremæ alicujus eminentiae signa adeoque solis principibus reservata. Dd. in c. 1. quae sunt regal. Regner. Sixtin. 1. consil. 9. num. 16.

Intellige verum de majoribus: ita enim hæc coherere dicuntur Imperatoris offibus, ut ab eo avelli non possint, Bart. Camerac. in repet. sua. cap. Imperialem. de prohib. feud. alien. per Frider. Bocer. de feud. investit. c. 3. numer. 100. Hier. de Cephal. in specul. comm. opin. quasi. 46. num. 7. Pruckman. de regal. cap. 5. num. 18. nec à Principe instar radiorum solarium separari queunt. Bart. in l. 1. C. de mod. mulcland. Alex. in l. 4. §. actor. num. 13. de re judic. Guid. Papæ decis. 444. Zaf. cons. 8. vol. 1. num. 9. nec inferioribus potestatibus ulla ratione competere, d. l. 1. C. de superindict. l. 1. C. de Excusat. int. Bald. de Pace Constantia. ad verb. ampliat. Paul. de Castr. cons. 63. vol. 1. quia ipsius coronæ annexa. Molin. ad consuetudin. Paris. tit. 1. §. 1. verb. *le seif. numer. 54.* Sixtin. de regal. c. 2. num. 8. lib. 1. personalissima. Bellug. in specul. Princip. rub. 9. n. 31. Menoch. cons. 604. n. 15. nec per inferiores hæc sacra sacrorum (ut vocat Everhard. in Top. loc. 129. n. 9.) profanari aut usurpari possunt. Nolden. de stat. Nobil. c. 2. n. 12. Quod igitur dici solet Principes Imperatore inferiores habere regalia, ea quidem non jure proprio, sed beneficio Imperatoris puta vel ex concessione Imperatoria, vel præscriptione temporis immemorialis habebunt. cap. super quibusdam 26. §. praterea. extr. de V. S. quæ tacitam concessionem Imperatoris continet. l. alienationis 28. ff. de V. S. Henr. Bocer. de investit. feud. c. 3. n. 98. Myns. 4. obs. 24. & 2. observ. 29. n. 16. Cravett. de antiq. tempor. p. 4. §. solutis differentiis vers. quarto quaro.

II.

Regalia non statim concessa censentur, concessa generali jurisdictione. cap. quod translationem 4. extr. de offic. legat. Alex. in l. 1. ff. de jurisd. Andr. de Ifern. in cap. unic. §. si quis alium. de pac.